

ikke-statsligt regi af en redningsstation, der lukkes, ved:

- overdragelse af station eller lejeaftale for stationsbygning,
- overdragelse af redningsmateriel,
- uddannelse af redningsmænd og
- rådgivning vedrørende drift af stationen.

Farvandsvæsenet har oplyst, at man gerne deltager i et møde om mulighederne for en sådan videreførelse af en redningsstation.

En afgørende forudsætning herfor er, at en kommune eller en anden ikke-statslig institution fra et fastsat tidspunkt påtager sig samtlige udgifter til drift af redningsstationen herunder aflønningen af tilknyttede redningsmænd.

Bl.a. under hensyn til, at stationen på Fanø fortsat eksisterer som sådan, er den skitserede model primært udformet med sigte på denne station. Det bemærkes, at de 3 nedlagte stationer allerede er afviklet og bygningerne under afhændelse. Derfor vil en eventuel videreførelse af en af disse stationer først kunne ske efter en genetablering.

Spm. nr. S 3552

Til forsvarsministeren (15/8 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren redegøre for koordineringen af redningsberedskab, herunder redningsstationer, redningsskibe og redningshelikoptere, der finder sted her i landet?«

Svar (23/8 2000)

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Under De Forenede Nationer er der oprettet to organisationer, henholdsvis International Maritime Organization og International Civil Aviation Organization, der bl.a. fastsætter internationale retningslinier for eftersøgnings- og redningstjenester i form af konventioner, håndbøger mv. Konventionerne indeholder en række henstillinger og anbefalinger vedr. koordination af deltagerlandenes eftersøgnings- og redningstjenester mv. Organisationen af eftersøgnings- og redningstjenesten i Danmark er i vid udstrækning baseret på henstillinger i disse inter-

nationale konventioner. Herudover er dimensioneringen af eftersøgnings- og redningsberedskabet fastlagt i henhold til nationale behov og aftaler indgået mellem såvel nationale som internationale bidragsydere.

Eftersøgnings- og redningstjenesten i Danmark er organiseret i en søredningstjeneste og en flyveredningstjeneste med ansvar for at assistere henholdsvis nødstedte skibe, havanlæg og luftfartøjer. Erhvervsministeriet er ressortministeriet for søredningstjenesten, medens Trafikministeriet er ressortministeriet for flyveredningstjenesten. Forsvarsministeriet varetager ledelsen og driften af eftersøgnings- og redningsorganisationen.

Ved eftersøgnings- og redningstjenesten er kun ledelsesfunktionerne og nogle af ressourcerne permanent etableret. Den overvejende del af materiel og personel stilles til rådighed for den enkelte redningsoperation af ministerier, styrelser og styrelsesgrene, suppleret med bidrag fra kommunale og private organisationer m.fl. Som bidragsydere indgår bl.a. materiel og personel fra forsvaret, Fiskeridirektoratet, Farvandsvæsenet, politiet, Told- og Skattestyrelsen, Beredskabsstyrelsen, kommuner samt en række private og frivillige organisationer, herunder Falcks Redningskorps A/S mv.

Som det fremgår af ovenstående, stilles ressourcerne i eftersøgnings- og redningstjenesten til rådighed af en lang række af myndigheder, der organisatorisk er underlagt flere forskellige ministerier. Som ansvarlig for ledelsen og driften af eftersøgnings- og redningsorganisationen er det Forsvarsministeriets opgave at få redningsberedskabet til at fungere med de ressourcer, som nu en gang stilles til rådighed. Forsvarsministeriet har ikke bemyndigelse til at dimensionere redningsberedskabet, herunder stille krav til andre ministerier eller pålægge andre ministerier udgifter i forbindelse med tilvejebringelse af materiel eller personel til eftersøgnings- og redningstjenesten. Forsvarsministeriet har således ikke en koordinerende rolle for så vidt angår dimensioneringen af det overordnede eftersøgnings- og redningsberedskab. Koordination sker for forsvarets vedkommende udelukkende på det operative niveau, hvor redningscentralerne iværksætter, organiserer, leder og afslutter den enkelte redningsaktion.